

*Sygn. akt II Cz 706/14*

## POSTANOWIENIE

*Dnia 17 lipca 2014 r.*

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Piotr Rajczakowski

*SO Aleksandra Żurawska*

*po rozpoznaniu w dniu 17 lipca 2014 r. w Świdnicy*

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia dłużnika Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. w Ś. na postanowienie Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 30 kwietnia 2014 r., sygn. akt I Co 839/14

*w sprawie z wniosku wierzyciela (...) w K.*

prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Krzyków - A. J. / sygn. akt KM 1021/14 /

***p o s t a n a w i a:***

I. *zmienić zaskarżone postanowienie w pkt III w ten sposób, że zasądzić od wierzyciela na rzecz dłużnika kwotę 88, 50 zł tytułem kosztów postępowania,*

II. *oddalić dalej idące zażalenie;*

III. *znosi wzajemnie koszty postępowania zażaleniowego.*

## UZASADNIENIE

*Zaskarżonym postanowieniem z dnia 30 kwietnia 2014 r. Sąd Rejonowy w pkt I umorzył postępowanie ze skargi na czynności Komornika Sądowego w postaci zawiadomienia Komornika o wszczęciu egzekucji z dnia 10 marca 2014 r., zawiadomienia o zajęciu rachunku bankowego i zakazie wypłat z dnia 11 marca 2014 r oraz zawiadomienia o zajęciu wierzytelności z dnia 11 marca 2014 roku; w pkt II zmienił postanowienie Komornika Sądowego z dnia 10 marca 2014 roku o przyznaniu wierzycielowi wynagrodzenia radcy prawnego w postępowaniu egzekucyjnym w ten sposób, że obniżył wynagrodzenie z kwoty 3.600 zł do kwoty 900 zł, zaś w pkt III zasądził od dłużnika na rzecz wierzyciela kwotę 177 zł tytułem kosztów postępowania. Sąd wskazał, że Komornik zakończyła postępowanie egzekucyjne z uwagi na wyegzekwowanie całego roszczenia, zaś pismami z dnia 28 marca 2014 r. powiadomiła właściwe podmioty o umorzeniu postępowanie egzekucyjnego z wierzytelności i praw dłużnika oraz właściwe banki o umorzeniu egzekucji z rachunków bankowych. Tym samym z chwilą zakończenia postępowania egzekucyjnego nastąpiło uchylenie wszystkich czynności egzekucyjnych, w tym zawiadomienia o wszczęciu egzekucji, zawiadomienia o zajęciu rachunku bankowego i zakazie wypłat, zawiadomienia o zajęciu wierzytelności i praw dłużnika, co oznaczało, iż rozstrzygnięcie skargi dłużnika w tym przedmiocie stało się bezprzedmiotowe. Odnosząc się natomiast do zarzutu dłużnika dotyczącego niecelowości kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu egzekucyjnym, Sąd wskazał, iż koszty*

*te były celowe, ponieważ stanowiły wynagrodzenie pełnomocnika wierzyciela będącego radcą prawnym, niemniej w ocenie Sądu zostały one bezpodstawnie zawyżone. Zastosowanie bowiem ma § 10 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, zgodnie z którym stawka minimalna za prowadzenie sprawy egzekucyjnej wynosi 25% stawki obliczonej na podstawie § 6 cytowanego rozporządzenia. Przedmiotowe postępowanie nie było zawile, ani skomplikowane, a ponadto z akt sprawy nie wynika, aby pełnomocnik wierzyciela poza złożeniem wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego oraz wniosku o poszukiwanie majątku dłużnika wniosł jakiś większy nakład swojej pracy. Również czas trwania postępowania egzekucyjnego, które wszczęte zostało z dniem 10 marca 2014 r., a zakończone postanowieniem z dnia 28 marca 2014 r. świadczy o braku podstaw do podnoszenia stawki wynagrodzenia pełnomocnika wierzyciela. O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 770 kpc w zw. z art. 98 kpc i § 11 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Na koszty te składały się: opłata sądowa od skargi na czynności komornika w kwocie 100 zł, wynagrodzenie procesowe w wysokości 60 zł i opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.*

**Sąd Okręgowy zważył:**

*Zażalenie zasługuje częściowo na uwzględnienie. W pierwszej kolejności należy wskazać na zasadność zarzutów dłużnika w kwestii błędnego zasądzenia przez Sąd Rejonowy, w pkt III zaskarżonego postanowienia kosztów postępowania powstałych w wyniku wniesienia skargi. Nie ulega bowiem wątpliwości, że argumenty skarżącego zostały w części uznane za zasadne przez Sąd pierwszej instancji, zatem- co do zasady- przysługuje mu zwrot kosztów zastępstwa procesowego, opłaty skarbowej oraz opłaty od skargi na czynności Komornika. Jednocześnie jednak skoro skarga na czynności komornika została uwzględniona jedynie w pewnym zakresie, na podstawie art. 100 kpc w zw. z art. 13 § kpc wygrywającemu, czyli dłużnikowi należał się zwrot połowy poniesionych przez niego kosztów.*

*Dalej idące zażalenie podlegało natomiast oddaleniu, bowiem istotnie skoro postępowanie w niniejszej sprawie zostało zakończone postanowieniem Komornika z dnia 28 marca 2014 roku z uwagi na wyegzekwowanie całego roszczenia egzekucyjnego, wydanie postanowienia stało się z tej przyczyny bezprzedmiotowe. Wskazać bowiem należy, iż zgodnie z treścią art. 355 § 1 kpc sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Przepis ten, znajduje odpowiednie zastosowanie w postępowaniu egzekucyjnym poprzez art. 13 § 2 kpc. Przez zbędność należy rozumieć sytuację, w której wydanie orzeczenia w sprawie stało się bezprzedmiotowe, bezcelowe ze względu na zaistniałe późniejsze okoliczności w sprawie. Natomiast wykładania celowościowa art. 767 § 1 kpc, doprowadza do wniosku, iż instytucja skargi na czynności komornika stanowi środek nadzoru sądu nad komornikiem, który wynika z inicjatywy strony ją wnoszącej, a tym samym ma na celu usuwanie uchybień w toku postępowania egzekucyjnego. Stanowisko takie w niniejszej sprawie jest uzasadnione również z tego względu, że wbrew temu, co utrzymuje dłużnik w skardze na czynności komornika, już z samego tytułu wykonawczego, tj. z jego pkt 2 wyraźnie wynika, że to pozwany / dłużnik / od dnia 23 października 2010r znajduje się w zwłoce z odbiorem prasy. Zgodnie zaś z art. 1212 § 1 kpc wyrok sądu polubownego ma moc prawną na równi z wyrokiem sądu.*

***Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i art. 13 § 2 kpc orzekł jak w pkt I postanowienia, zaś dalej idące zażalenie oddalił (art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i art. 13 § 2 kpc).***

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono w oparciu o przepis art. 100 kpc w zw. z art. 391 § 1 kpc i art. 397 § 2 kpc oraz art. 13 § 2 kpc przyjmując, że zażalenie dłużnika zostało uwzględnione jedynie w części.